•KAHDEKSASTOISTA NUMERO•

JAWASAKKI-LEHTI:18

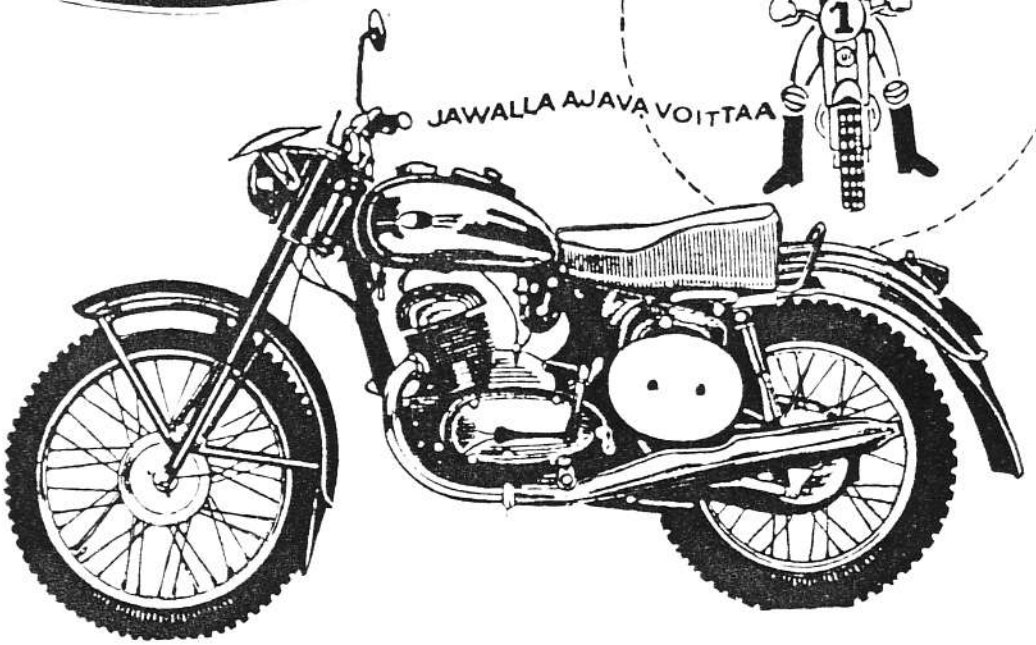

2/88 HEINÄ-ELOKUU 1988

"CSEPEL DE LUXE"

250 cc

Moottoripyörä jokaisen suomalaisen kulkuvälineeksi.
Csepel de Luxe» 250 cc on tutkittu ja todettu suomalaisiin oloihin sopivaksi kulkuneuvoksi.

Moottori: 2-tahtinen 10 hv/4600 k/min.

Magneettosytytys

Jousitus: edessä ja takana yhdistetyt jousi- ja nesteteleskoopit

Takahaarukka olkavarsityyppiä

Kaksoisistuin

Edessä ja takana n.s. **kokonavat, erikoistehokkaat jarrut**

Renkaat: edessä 19–3.00" ja takana 19–3.25"

Huippunopeus 105 km/t

Kulutus 3,5 l/100 km

Piirimyyjiltä kautta maan

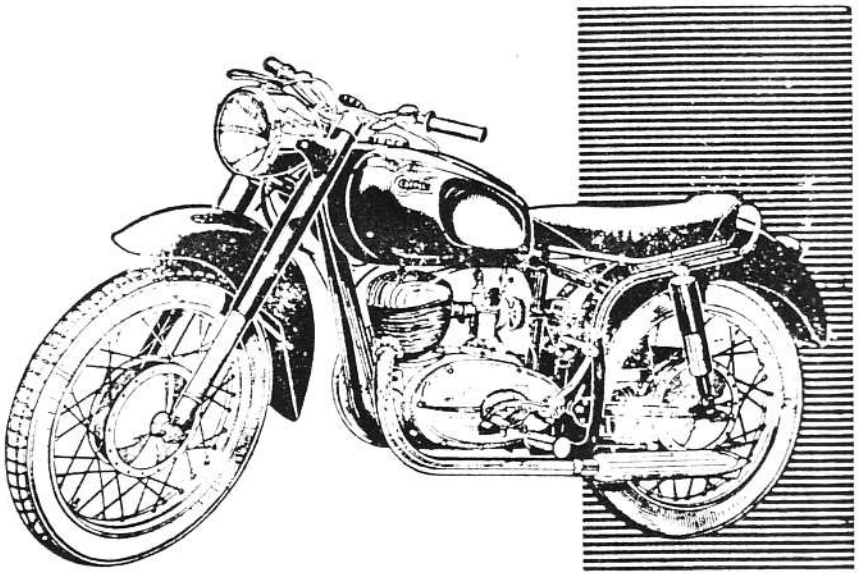

Maahantuoja

Poke Oy

Helsinki, Topeliuksenk. 13

Puh. 444 888 – 446 667

SALAMA

vie moottoripyöräilijän turvallisesti läpi synkänkin yön.
Teiden epätasaisuudet ja ajoratojen laidoille pysäköidyt valottomat ajoneuvot eivät pääse yllättämään »motoristia» ikävällä tavalla.
Kiinnittäkää ajoissa huomiota moottoripyöränne valaistukseen. Hankkikaa luotettava SALAMA MP-akku.

Piirimyyjiä kautta Suomen

AKKUTEOLLISUUS OY

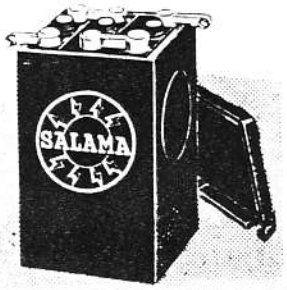

Jawasakki

EDELLISEN LEHDEN ILMESTYMISESTÄ ONKIN VIERÄHTÄNYT JO JONKIN AIKAA, MUTTA PAREMPI MYÖHÄÄN, KUIN EI MILLOINKAAN.
KERHOON ONKIN TAAS KESÄN AIKANA TULLUT MELKOISESTI UUTTA VERTA JA TÄSSÄ HEISTÄ HIUKAN TIETOA:

-Anssi Juntunen Mäntymäentie 1 04420 Järvenpää puh. 90-288590
Pyörät: -Jawa 250cc typ.353 vm.1960, ajokunto, rekisterissä
-JawaCz 175cc typ.356 vm.1956, työn alla
-JawaCz 350cc typ.354 vm.1958, osina

-Jorma Reponen Nordenskjöldintie 6 A1 07940 Loviisa puh. 915-509409
Pyörät: -Jawa TS 350cc Twin vm.1988, uusi alkuperäinen ja rekisterissä.

-Ove Holmasto Jorvaksenpuisto D 27 02420 Jorvas 90-?
Pyörät: -Jawa 250cc typ.11 vm.1954, entisöity,museoajon.,rekisterissä AL-999

-Harri Keskinen Rätvänänkuja 6 33310 Tampere puh. 931-442495
Pyörät: -JawaCz 150cc typ.351 vm.1954, työn alla

-Reijo Kautonen Lakkakuja 2 A1 66900 Uusikaarlepyy puh. ei ole
Pyörät: -Jawa TS 350cc Twin vm.1988, uusi, alkuperäinen ja rekisterissä.

-Markus Pitkäkangas 69820 Räyrinki puh.968-624224
Pyörät: -Jawa 125cc vm.1973
-Jawa 250cc typ.353 vm.1961, työn alla
-Jawa 350cc typ.354 vm.1959, työn alla

-Tapani Pakarinen Karjapolku 2 48720 Kymi puh. 952-81350
Pyörät: -Jawa 250cc typ.353 vm.1961, työn alla

-Markku Leinonen Alanne PJ 91310 Arkala puh. ?
Pyörät: -Jawa Six-Days 250cc typ. S553 vm.?, työn alla

-Jouko Tammento Hakinkatu 16 as.29 21210 Raisio puh.921-797015
Pyörät: -Jawa Six-Days 250cc typ. S553 vm.196?, työn alla
-Jawa 250cc typ.11 vm.1951, työn alla

-Osmo Rajalin Työväentalontie 27 B15 44500 Viitasaari puh.946-21838
Pyörät: -Jawa Six-Days 250cc typ. S553 vm.1963, työn alla

-Oiva Perälä Paavonkuja 4 A9 35820 Mänttä puh. 934-427445
Pyörät: -JawaCz 250cc typ.353 vm.1956, työn alla

-Arto Perätalo Taka-Niiperintie 2 I 02970 Espoo puh. 90-842427
Pyörät: -Jawa 250cc typ.353 vm.1962, ajokunto

Siinähän sitä taas olikin, niin että tervetuloa porukkaan teille kaikille!

HUOM: Teille kaikille uusille jäsenille eritoten tiedoksi, että Jawakerholla on oma jäsenluettelo, jossa on lähes kaikki jäsenet ja heidän kalustonsa luetteloituna. Sanoin melkein kaikki siksi, että luettelo on jo hiukan vanha ja siinä ei siis ole aivan kaikkia jäseniä. Se on tarkoitus uusia piakkoin, mutta palataan siihen myöhemmin kyselykaavakkeen muodossa.
Jokatapauksessa tätä olemassaolevaa luetteloa saa tilata ILKKA KAHILALTA VANTAALTA PUH: 90-8767728/ ilt. Se maksaa 10:-

TÄSSÄ TULEE SITTEN JOITAKIN TIEDOITUKSIA:

-Kerholainen Harri Tavinen on muuttanut. Ent. osoite oli Rajatie 1 43100 Saarijärvi, uusi osoite on: Paavontie 28 A7 43100 Saarijärvi ja uusi puh.944-24016

-Kerholainen Rauno Marjoniemi on muuttanut. Ent.osoite oli Tullimiehentie 1 B14 90560 Oulu 56 ja uusi osoite on: Laanila 2 B20 90600 Oulu, puhelin n:ro on sama.

-Kerholainen Tarmo Karttunen on muuttanut. Ent. osoite oli Pilkko 80130 Joensuu ja uusi osoite on: Pilkontie 37 80130 Joensuu 13, puhelin on sama.

SEURAAVALLA SIVULLA VIELÄ PARI PIENTÄ ILMOITUSASIAA: ——————>

Veteraanimoottoripyörä klubi ry. järjestää 18.

Rompepäivät

30.10-1988 KLO 10-15.00

Tule tutuiksi tulleille osto-, myynti- ja vaihtopäiville toteuttamaan haaveesi Vihannestukkutorin KUKKAHALLIIN Työpajankatu 2, Helsinki! Mahtavan tunnelman seasta löydät varmaankin juuri ne moottoripyörän osat, joita tarvitset. Löydät myös ystäviä sekä kahviosta vatsantäytettä.

VMPK:n jäsenenä - 88 varaat 5 mk pääsylippuun - muut muistavat klubia 10 markalla.

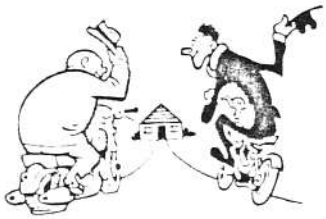

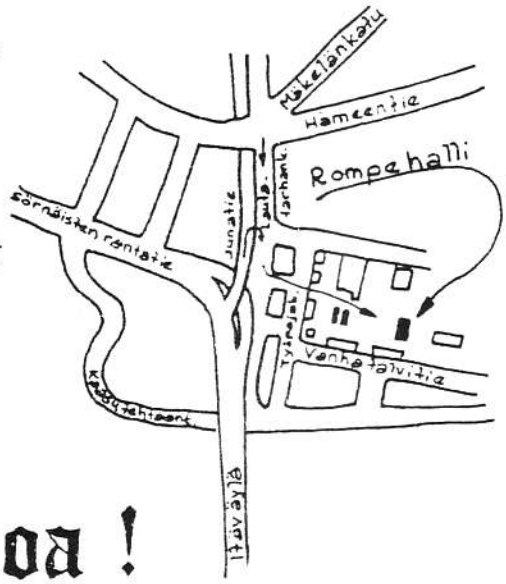

Tervetuloa !

HYVÄT MOBILISTIYSTÄVÄT: Tässä tärkeä tiedoitus teille kaikille!
Riihimäellä on avattu ennen vyörengaskautta valmistettuihin ajoneuvoihin renkaita toimittava yritys.
Yrityksen vetäjä, Markku Puhakainen on saanut oman harrastuksensa myötä luotua yhteydet joiden avulla rengasongelmat poistuvat.
Toimituksemme kattavat kaikkien valmistajien kaikki koot, (paljon luvattu), kovalla hakemisella saattaa poikkeuksiakin tosin löytyä. Tarvittaessa nopea toimitus. Hintamme ovat vähintäänkin kilpailukykyiset, emmekä ota varausmaksuja etukäteen.
Pyydänkin keskittämään hankintanne meille, ja toivon että Suomessa kohta tunnetaan Riihimäen kumit siinä kuin Riihimäen lasitkin.

T:mi Riihimäen Auto-Antikvariaatti
Orvonpolku 2 11100 Riihimäki
Puh. 914-33975

TERV. Markku Puhakainen.

Tuli tätä kirjoittaessa taas uusi jäsenkin:
-Anssi Heikkilä Kanervistontie 13 45200 Kouvola puh. 951-122104
Pyörät: -Jawa 250cc Sport typ.559 vm.1963
-Pari kpl Jawa 175cc -60 luvun alusta?

Jawasakki

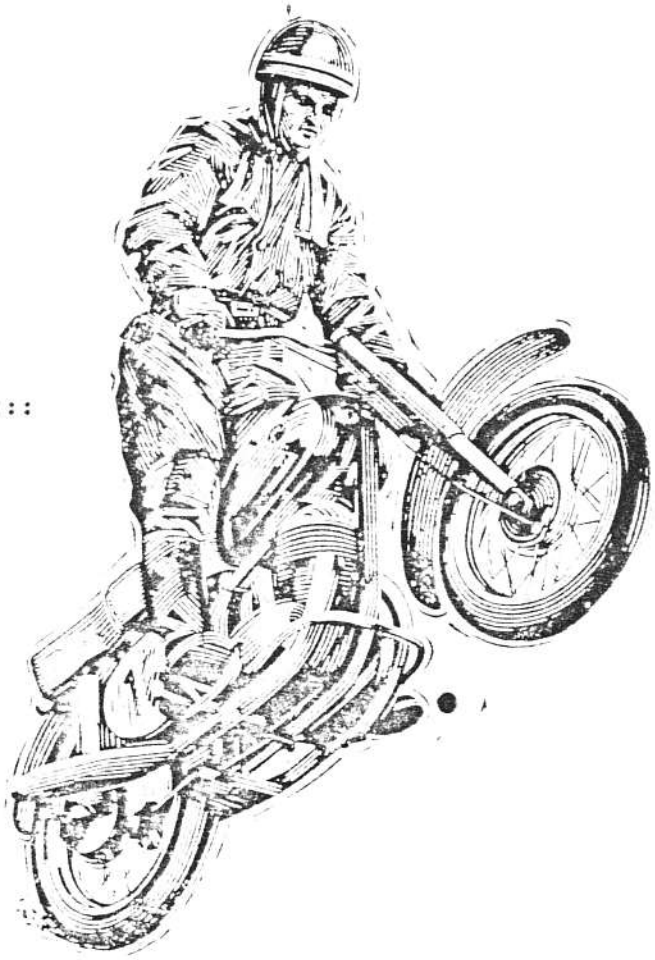

OSTANMYYNVAIHDANOSTANMYYNVAIHDANOSTAN:::::::

-OSTETAAN: Jawa mopo 50cc varaosiksi
Veikko Lehtoma puh.939-28873

-MYYN: mm. Jawan uusia osia (iso Jawa?)
Puh. 90-3491635

-CZ-250cc Twin vm.1975 hyväkuntoinen myytävänä. Vihjeen antoi Lauri Anttonen, jolta voi myös tiedustella puh. 953-35524.

-OSTAN: JawaCz vm.1956 250cc äänenvaimentajan pyrstöosa 1 kpl. Vast. puh. 981-343608 Rauno Marjoniemi.

-OSTAN: Jawa typ.559 käytetty moottori, tai vast. moottorin osia lähinnä kampiakseli. Vast. 951-122104 Anssi Heikkilä.

-MYYN: CZ-150cc vm.1952 entisöimiskelpoinen koko pyörä, sekä mukana seuraa runsaasti uusia entisöinnissä tarvittavia varaosia. Juuri mitään ei tarvitse hankkia. Hintapyynti 1500:-. Vast. Veikko Koski Puh. 90-247896/ilt.

-MYYN: Jawa 50cc typ.550 ajokunto 800:-, JawaCz 150cc vm.1956 alkuper. ajokunto 1500:-, JawaCz 175cc typ.470 vm.1962 ajokunto 2500:-, 2Kpl Victoria mopedeja, joista saa helposti tehtyä yhden. -50 ja -60 luvun yht. 650:-.
Mockva perämocttori 10 hv iso, raskas ja vanha+varaosia ja kirja yht. 450:-.
Jawa -50 luvun eriasteisia aihioita 300-1100:-.
Kaiken huippu Jawa Six-Days 250cc rakenteilla ja hyvät aineet onkin yli 90% tinkimätön hinta 3500:-. Erilaista Jawan käytettyä ja uutta osaa noin 1000kg myyn alle kilonkin erissä.
PS. Joku on tilannut osia, nimi on unohtunut! Ota yhteyttä!
Edelleen myyn 3 kpl isoja ja vanhoja moottorisahoja Remigto, Still, Homlait Szip yhteishintaan 600:-. Kahvila grammari 30-40 luvulta 500:-.
Tiedustelut Pentti Keskinen Puh. 944-22173

-Ostaisin, tai vaihtaisin: Jawa 350cc 1-mukinen Six-Daysin kaikki osat kiinnostaa, huonotkin! (pyörä on ns. yläputkiJawa.) Lisäksi ARIEL VB 600cc osat kiinnostaa läh. Lucas-sähkölaitteet, kahvojen säätövivut ym. osat. (mainittakoon, että kahvat mm. ovat lähes kaikissa Ariel-malleissa samat ja sähköosat taas pitkälle samoja monissa eri Brittipyörissä.)
Vastaukset: Veikko Koski Puh. 90-247896/ilt. Moi!

SUOMALAISET SURMANAJAJAT, ONNI JA KALEVI SUURONEN.

Vasemmalla isä ja oikealla poika ja alla Onnin "työkalu" luotettava CZ-150cc.

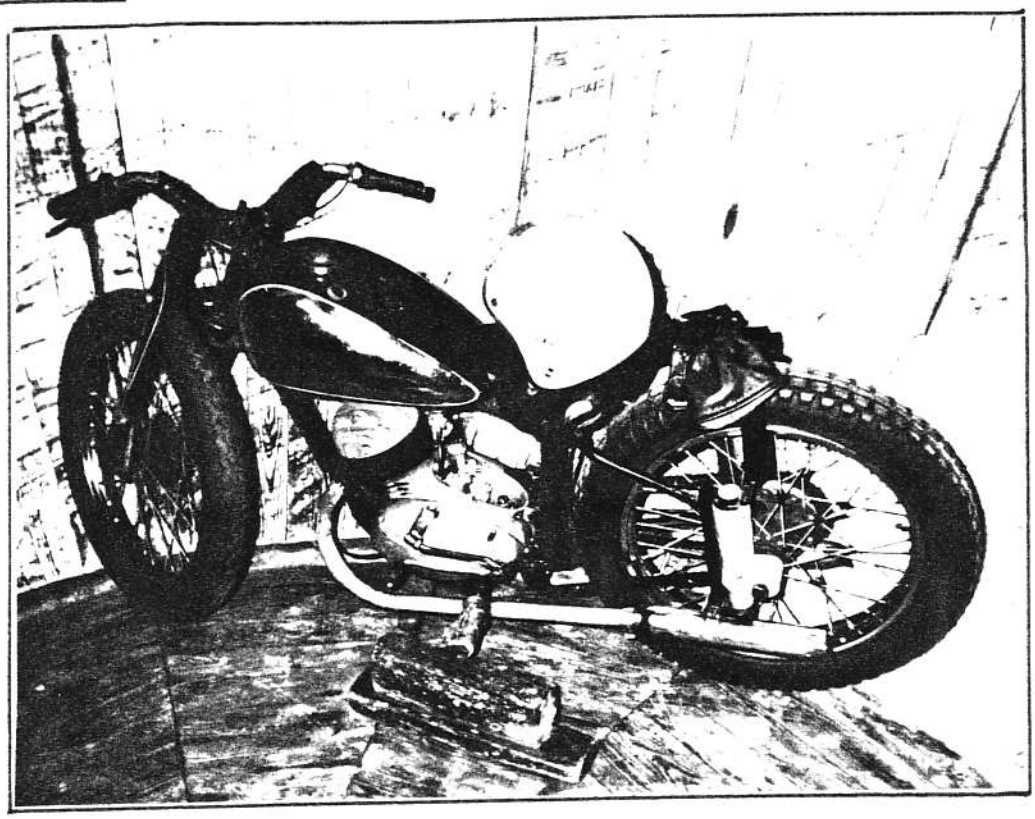

Olen jo aikaisemmissa Jawalehden numeroissa esitellyt joitakin ns. merkittäviä Jawa-miehiä ja eiköhän ole aika esitellä ehkä Suomen kuuluisin CZ-mies, nimittäin ONNI SUURONEN, ainoa vielä tänäkin päivänä ajava surmanajaja ja mikä ihmeellistä, hän ajaa edelleen CZ:llä. Tekee mieli näin JawaCZ-harrastajana sanoa, että Onnin valinta pyörän suhteen on osunut oikeaan, sillä yleensähän ammattimies aina valitsee parhaat työkalut!

On sanottava, että Onnin elämä on ollut uhkarohkeaa, sillä sitä surmanajo on ja sen tietää, kun käy hänen näytöstään katsomassa. Itse olen sen pari kertaa nähnyt ja täytyy sanoa, että se oli jotenkin juhlavaa ja jotenkin pelottavaakin katseltavaa.
Miten sitten Onni tuli valkinneeksi tälläisen ammatin: Hänestä piti tulla seppä. Hänen päästyään sodasta hän kävi alan kurssin ja perusti kaverinsa kanssa pajan Hirvensalmelle. Hän on syntyisin sen naapuripitäjästä Kangasniemeltä. Työ oli rekien raudoittamista, sirppien ja viikatteitten takomista. Työ oli mukiinmenevää, mutta isännät toi sinne jatkuvasti vikurihevosia kengitettäväksi, niin Onni ajatteli, että ei hän niiden kanssa ala jatkuvasti tappelemaan.
Oli kuin taivaan lahja, että Suomen Tivoli haki seppää Keravan varikolle. Voi sanoa, että Onnia onnisti.
Omaisuus mahtui matkalaukkuun ja eikun junalla kohti Keravaa. Tämä tapahtui vuonna 1946.
Siellä sitten Onni katseli kun surmanajajia kuulutettiin. Halukkaita oli kuulutettu lehti-ilmoituksilla. Iltaisin Onni alkoi ajelemaan "pytyssä" polkupyörällä ja sitä kestikin koko talven, kun oli aikaa. Samalla hän tutustui Tivolin ainoan valmiin surmanajajan Esa Paltilan kanssa.
Esa huomasi, että Onnilla oli "kanttia" ja saikin puhuttua Tivolin johdon ympäri, että Onni pääsi treenaamaan moottoripyörällä.
Kesän koitettua ei ollutkaan muita, kuin Onni ja Esa valmiita surmanajajia ja Jahvu Sariola kiroili, että siinä meni hyvä seppä, johon Paltilan Esa

→

sanoi, että seppiä kyllä saa, mutta surmanajajia ei kuku joka puussa.
Sitten kesä meni kierrellessä Suomea Tivolin mukana, mutta Onnilla ja Esalla kyti koko ajan mielessä omat suunnitelmat.
Oltiin vähän säästetty ja alettiin tuumia, että eiköhän rakenneta oma pytty. Niin jätimme sopimukset uusimatta ja mentiin Karkkuun Esan veljen luo pyttyä rakentamaan.
Aikaahan siihen meni, mutta kun vappu tuli oli kaveruksilla pytty valmis ja se kuskattiin Vammalan torille. Siellä ei oltu koskaan ennen ajettu ja kun nimismies ei tiennyt mitä surmanajo oli niin luvat jäi saamatta.
Tämän jälkeen kaverukset reissasivat pitäjästä toiseen ja polkupyörällä he ajelivat liimailemassa ilmoituksia. Paikallista väkeä he palkkasivat pytyn pystytykseen ja purkamiseen.
Moottoripyöristä oli kova pula, vanhalla Zündapilla Esa ja Onni ajoivat näytöksissä vuoron perään.
Tulihan se toinenkin pyörä myöhemmin hankittua ja se maksoi satakaksikymmentätuhatta markkaa. Näin he pääsivät ajamaan yhdessä kahdella moottoripyörällä.
Pumpulan maatalousnäyttelyssä he ajoivat samanaikaisesti molemmat. He olivat nuoria ja hyviä ajajia molemmat.

Esaa alkoi kiehtoa ajatus surmanajoautosta, koska sellaisella ei milloinkaan oltu kaahattu Euroopassa. Kahden Eläintarhan ajajan sankarin Geitelin ja Krongvistin rakentamana syntyi kaivattu vehje.

Heillä ei ollut käsitystä autoon kohdistuvasta rasituksesta, varsinkaan sen suuruudesta ja niin se ei kestänyt yhtään. Akselit katkeilivat yhtenään ja tietysti silloin kun oli paras yleisömassa päällä. Oulun markkinoilla sitten Esa loukkaantui sen verran pahasti, luita katkesi akselin hajottua, että ajelin muutamat markkinat yksin kevättalvella Onni kertoo.
50-luku oli surmanajojen kulta-aikaa. Ajajia oli useita ja joskus sattui, että kaksikin eri porukkaa sattui samaan pitäjään yhtä aikaa. Syntyi armoton taisto kuulutukset pauhasivat ajajia ylistäen ja niin piti ajajien yrittää viimesen päälle!
Onnia mainostettiin "Vauhtipahoitaisena" eikä hänkään ole putoamisilta säästynyt. Kerran oli pyörän jalkatapit sateen jäljiltä märät ja kun piti tehdä seisoma-ajonumero, mätkähti Onni kirnun pohjalle. Mutta samalla yleisö näki ennennäkemätöntä: pyörä kiersi yksin pystysuoralla seinällä kun kaasuvaijeri oli hirttänyt kiinni.
Vuosikymmenen loppu oli tiukkaa aikaa, hyvä kun leivässä pysyi. Yksi toisensa jälkeen lopetti, mutta Onni jatkoi. Esa Pahtila tosin välillä kyllästyi porvarilliseen elämään ja teki comebacin, mutta vuonna 1964 Onni oli viimeinen mohikaani.
Onni ajoi noin kymmenisen vuotta yksin, parhaana päivänä yli kaksikymmentä näytöstä päivässä.
Nykyään tai jo noin 17-vuoden ajan on Onni ajanut poikansa Kalevi Suurosen kanssa. Kalevi on 34 vuotias.
Kun ajo alkaa aukeaa ensin tynnyrin pohjasta luukku, jostaOnni hypähtää ketterästi sisään. Hänellä on hieno musta paljetein koristeltu ajoasu päällä. Käden heilaus yleisölle ja hymy ja samaan aikaan astuu myös Kalevi tynnyriin. Luukut suljetaan huolellisesti, kypärät päähän, hansikkaat käteen ja Kalevi ahtautuu pienen auton ohjaimiin. Onni pyyhkii takana olevan auton moottorin pinnalta viimeisenkin bensatipan ja työntää auton vauhtiin.

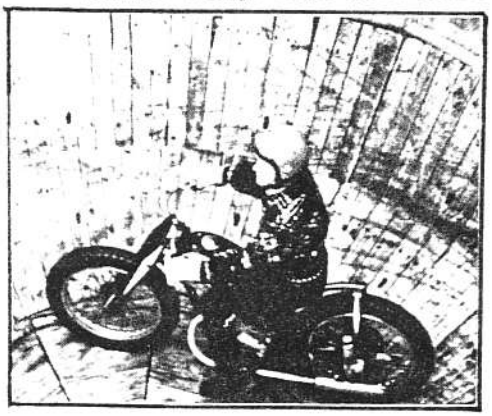

Nopeasti auto ampaisee seinälle ja kiertää pian monen metrin korkeudessa miltei 80 km tuntivauhtia. Onni polkaisee CZ:n käyntiin ja sujahtaa yhtä nopeasti suojavaijerin tuntumaan. Molemmat kiertävät perä perää, kirnun täyttää korvia koetteleva pauke ja pakokaasun katku.
Se käy kuin tanssi. Väliin on auto ylempänä ja Onni tiputtautuu pohjan yläpuolella olevalle kaltevalle pinnalle: spakaati yhdellä jalalla seisten pyörän istuimella. Taas salamana ylös, syöksy alas niin,

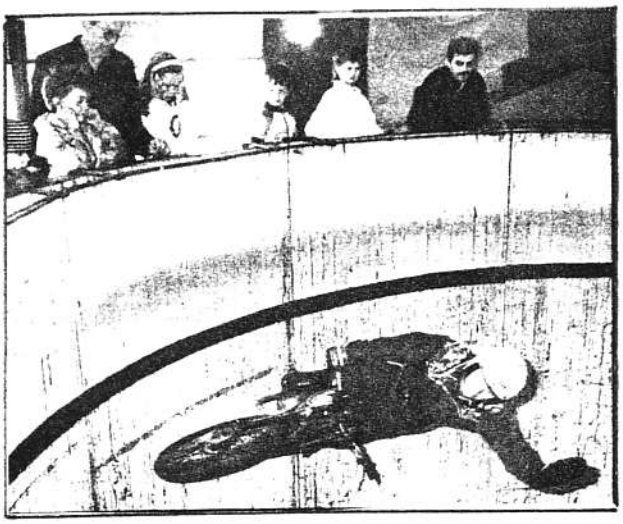

Suurosia kolmessa polvessa: Onni ja Ilona, heidän poikansa Kalevi sekä hänen lapsensa Annika ja Tuomas. Kalevin vaimo Leila oli kuvaa otettaessa asioimassa Varkauden keskustassa.

että pyörä näyttää välillä irtoavan seinästä. Ohituksia, syöksyjä senttien tarkkuudella, ajoa yhdellä kädellä, seisten ja välillä Onni hihkaisee yli moottorien jylinän. Kymmenen minuuttia ja kaikki on ohi. Katsojat monesti pudistelevat päätään ikäänkuin eivät uskoisi näkemäänsä todeksi. Esityksen jälkeen Onni kiittää yleisöä.

Kauden yleisömäärä on näytöksissä pysytellyt 15000-20.000 kaudessa, vaikka kausi on lyhentynyt puolesta vuodesta 4 kuukauteen. Arki-iltaisin on 3-4 näytöstä ja viikonlopun kumpanakin päivänä toinen mokoma lisää.

Talvet Onni ja Kalevi perheineen viettävät kotonaan Jyväskylän maalaiskunnassa. Päivät kuluvat tivolilaitteiden kunnostuksessa ja surmanajovehkeitä kehiteltäessä. Nykyinen auto katkoi viime kesänä akseleita ja se oli epämukava tilanne kun aina paukahti- rupesi pelkäämään, että koska taas jysähtää. Viime talvena autoon rakennettiin paksummat akselit ja ei ole ainakaan vielä hajonnut.

Kalevi on isäänsä vilkkaampi ja nauraa paljon. Hän on kätevä käsistään ja hän onkin rakentanut surmanajoauton itse lähes kokonaan, kone sentään on venäläinen 350cc IC. Yksinkertainen ja idioottivarma, kuten ~~56~~ tsekkiläinen 150cc CZ, jolla Onni ajaa. Onnilla on runsaasti CZ:n moottoreita jemmassa, riittää vielä pojanpojallekin.

Kun Onnin vaimolta Ilonalta kysyy, että kuinka hän kestää miehen ja pojan vuosikymmenestä toiseen jatkuvaa hurjastelua, hän vastaa naurahtaen: Minä oon aina sanonut, kun toiset tivolilaiset vaikertaa jotakin vaikeuksia, että hyvähän teidän on puhua, kun olette tulleet tänne vapaaehtoisesti. Mutta minä olen naimisissa Tivolin kanssa.

Kyllähän sitä aina kuulostelee näytöksen aikana moottorin ääniä, että mitä siellä tapahtuu.

Onni täyttää loppukesästä (täyttänyt jo?) 65 vuotta. Sitä on kyllä vaikea uskoa kun minäkin katselin häntä tänä kesänä Soinissa keskisuomessa, missä hänellä oli näytös. Vaihdoinkin siellä hänen kanssaan pari sanaa ja kerroin kerhostamme.

Eihän tätäkään hommaa voi loputtomasti jatkaa ja siihen Onni vastaakin: En ole ottanut mitään erityistä kontrahtia tuon surmanajon puitteissa. Ajanpahan tuossa tämän kesän, katselen taas sitten. Onni jatkaa kuitenkin: Täytyyhän sitä joskus päästä kansaneläkkeelle, surmanajajankin.

Mutta perinne ei katkea. Talvisin on pytty pystyssä Suurosen pihamaalla ja Kalevi treenaa moottoripyörällä ajamista. Hänen tarkoituksenaan on jatkaa yksin niin että hän ajaa sekä autolla, että pyörällä vuoronperään. Vakavasti otettavia surmanajoharjoittelijoita ei ole näkynyt. Tämä on aika kova ala, jos ajatellaan, että ajetaan vuosia. Voihan olla että lapset haluavat joskus ajamaan. Viisivuotias Tuomas pyyhältää polkupyörällä tivolikentällä niin että hiekka pöllyää!

Toivottavasti valtioneuvosto ymmärtää antaa Onnille taiteilijaeläkkeen, sillä onhan hän viihdyttänyt Suomen kansaa henkensä kaupalla yli 40 vuotta.

Joka tapauksessa minä Jawasakin vetäjänä otan vapauden nimittää Onni Suurosen kerhomme yhdeksi KUNNIAJÄSENEKSI!

Tarinan lähde: Pirkka n:ro 9/88 ja jonkin verran omasta ~~k~~ tiedoistani

Terv. Veikko Koski

CZ 150 cc

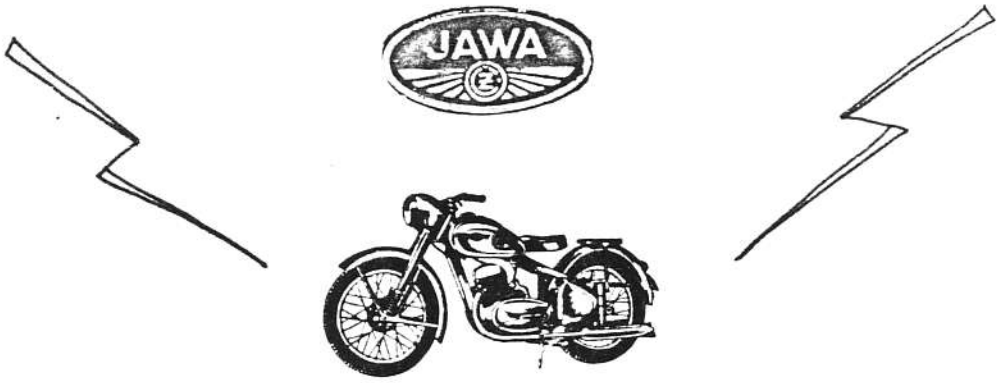

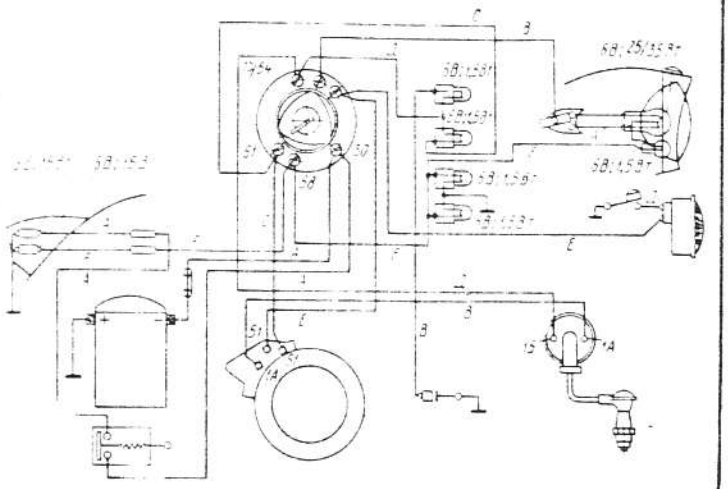

Jawa 250cc typ. 559 sähkökaavio
(huom. plus on maissa)

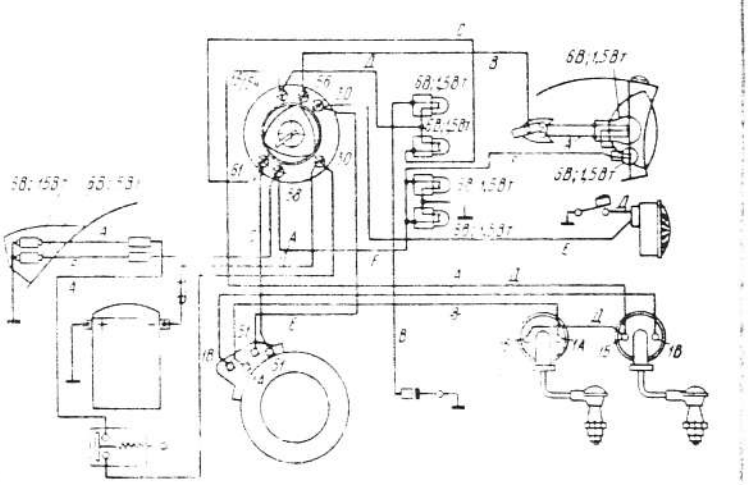

Jawa 350cc typ.354/06 sähkökaavio
(huom. plus on maissa)

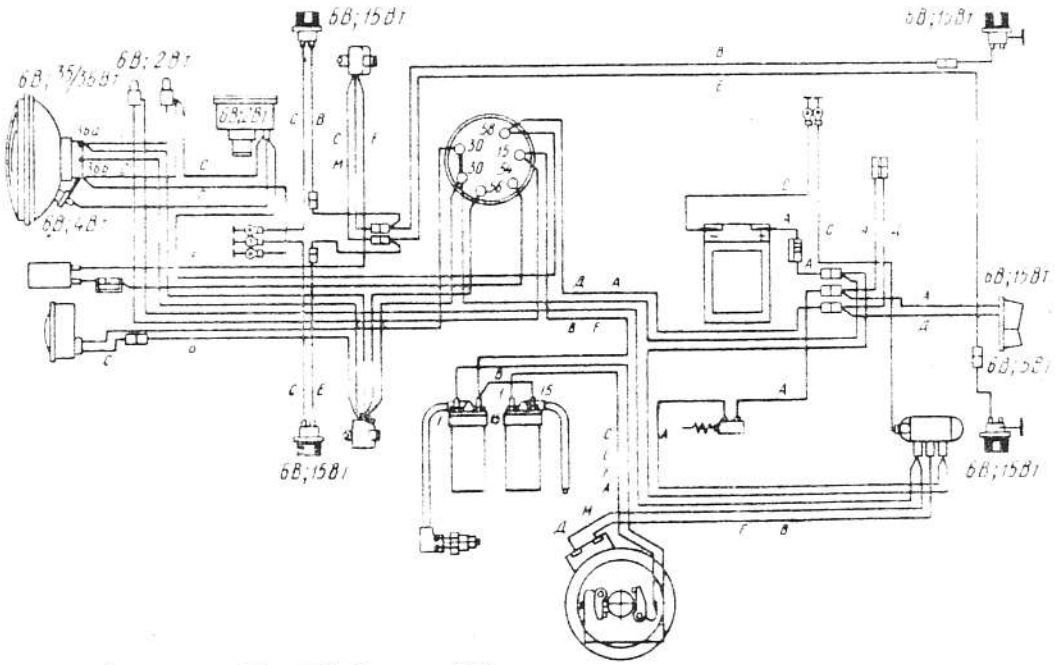

Tässä hieman uudempaa, eli -70 luvun 350cc
sähkökaavio typ. 634 (miinus maissa)

Jawasakki

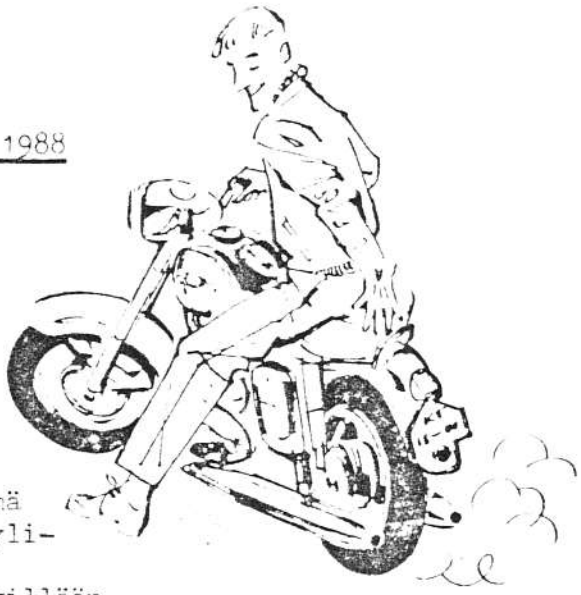

JAWASAKKIAJOT HEINOLASSA 1988

Valkeni aamu 28.5. 1988 ja oli Lauantaipäivä ja oli aika valmistautua lähtöön Heinolan Heinäsaareen Jawasakkiajoihin. Olin toivonut hyvää ilmaa ja toiveeni toteutuikin moninkertaisesti, sillä tämä ja seuraava päivä oli siihen mennessä tänä kesänä ylivoimaisesti lämpimimmät suorastaan kuumat.
Meitä oli lähdössä minun lisäkseni Polkon Jouni Sixillään, Kelohongan Kallu 350cc vanhalla isopyöräisellä Jawallaan, sekä Vainikaisen Taavi ja velipoikani Olavi Koski lähtivät huoltoautolla, jonka peräkärryssä oli pojalleni rakentama "pikku Sixi", eli ns. kootut teckset, johon käytin 10 eri Jawan osia. Kuutioita on 150cc. Em. pyörästä kerron joskus lähemmin toisessa lehdessä. Edelleen Kahilan Ilkan piti tulla Sixillään meidän porukassa, mutta siihen tuli viime hetkellä tekninen vika ja hän joutui tulemaan myös autolla. (ps. sanoisin, että häntä otti hiukan päähän!)
Starttasimme Keravan Essolta, taisi olla kello jo siinä 11.00 ja suuntasimme kohti Heinolaa. Ilma oli siis hieno ja lämmin ja pyörät pelasivat moitteettomasti, niinkuin Jawalle on ominaista, ainakin hyvin usein.
Klo 14.00 maissa olimme perillä, jonne löysimme hyvin, olihan paikka tuttu jo edelliseltä vuodelta.
Porukkaa oli tullut jo paljon ennen meitä, taisi olla jo suurin osa osallistujista jo paikalla. Tuttua Jawamiestä oli vastassa paljon ja oli Jawan Maahantuojan edustaja Uolevi Kekkokin jo paikalla.
Ei muuta kuin mökkiä vuokraamaan ja asetuttiin taloksi.
Siinä kolmen maissa Salomaan Osmo alkoi kokoamaan porukkaa ruokailuun lähtöä varten. Kun homma oli selvä, lähdimme pyörillä ajelemaan Heinolan kaupungin Tommolan kaupunginosassa sijaitsevaan Apaja-nimiseen ruokapaikkaan, josta oli jo aiemmin tilattu meille ruoka. Siellä meitä jo odotettiinkin ja täytyy sanoa, että ruoka oli oikein onnistunut, eikä porukka siitä valittanutkaan.
Alkupalatkin olivat niin maukkaita, että Leppänen santsasi sitäkin niin monta kertaa, että ei meinannut jaksaa syödä varsinaista ruokaa.
Heinolassa oli samana viikonloppuna veneilytapahtuma, jonne tapahtuman järjestäjä oli pyytänyt meitä tulemaan vanhoilla pyörillämme, jossa yleisö saisi sitten kysellä harrastuksestamme jne jne... Ajoimmekin ruokailun jälkeen paikalle alueen keskelle esiintymislavan eteen riviin. Ihmiset tulivatkin uteliaina katselemaan ja kyselemään pyöristämme, ja vastailimme parhaamme mukaan. Olimme paikalla noin tunnin ja sen jälkeen ajoimme takaisin Heinäsaareen jossa alkoikin vapaa illanvietto ja seurustelu. Kuuma kun oli, piti juomaa olla ja senhän arvaa, että asioihin tuli hiukan selityksen makua. Sauna oli kuuma ja sen käyttäjiä oli runsaasti. Jawan Maahantuoja tarjosi Tsekkiläistä olutta ja mukavaa oli, ainakin näytti siltä. Wikcholmin Ekin ei pitänyt tulla ajoihin ollenkaan, mutta kun ilta ehti ilmestyi Ekikin paikalle, ei malttanut olla kunnon ajoista pois. (tuli kyllä BMW:llä).
Illanviettoa ja juttua Jawoista kesti aamutunneille asti, mutta lopulta alue hiljeni ja Jawariekat vetivät unta palloon.
Aamulla oli muutamia kipeän näköisiä miehiä liikkeellä, mutta pikkuhiljaa alkoi elämä voittaa. Uhkasihan Auvisen Jukka pistää Jawansa järveen turpoomaan, kun hänen mielestään oli ennenkuulumatonta, kun Jawa ei lataa. Taisi sekin olla krapulaisen höpinää.
Aamusella otettiin kaikki Jawat kentälle riviin ja paikallinen lehtimies kävi tekemässä pienen jutun ajoistamme.
Tämän jälkeen ei ohjelmassa ollutkaan paljon muuta, kuin palkintojen jako ja kotiinlähtö.
Palkintoja oli saatu taas melko runsaasti keräiltyä mm. Hekkama-Autosta Kai Lindvall antoi paljon kaikenlaista, allekirjoittanut antoi jotain, Esso- Kelohonka,

Ilkka Kahila hommasi jotain, sekä ajojen järjestäjä Osmo Salomaa oli saanut Heinolasta joistain liikkeistä jotain.
Seuraavassa hieman palkittuja ja mistä syystä:

Ensinnäkin Jawasakin hienon kiertopalkinnon tänä vuonna vuodeksi sai Kauko Suntioinen aktiivisuudesta kerhossa. Jotka Kaken tuntevat, tietävät, että palkinnon sai oikea mies. Hän on ollut mm. jokaisessa Jawa-ajoissa mukana, järjestänyt itse yhdet Jyväskylässä v.1986, avustanut Jawalehteä usein Jawatarinoilla, suoritti kunnioitettavan matkan Unkariin Pannoniaralliin vanhalla Jawallaan v.1987 ja esiintyi matkalla Jawasakin kerhon nimissä ja viimeksi tänä kesänä kävi Jawallaan Englannissa Man-saarella, josta matkasta varmasti saamme lukea tulevissa Jawalehdissä.
Jawasakin vuoden entisöintipalkinto jaettiin kahdelle miehelle, eli Olavi Keskitalolle Hämeenlinnasta Jawa 500cc entisöinnistä, sekä Kalevi Kelohongalle Keravalta Jawa 350cc vm.1954 entisöinnistä. Keskitalon Jawa 500 on vm.1952.
Reima Suominen Raumalta sai pisimmältä tulleen palkinnon. Matkaa kertyi 300 km. Vastaavasti lyhimmän matkan ajaneen palkinnon sai Ilkka Karila Heinolasta. Matkaa kertyi 3 km.
Vanhin osanottajapalkinto meni Taavi Vainikaiselle, ikää on 55-vuotta.
Nuorin ajamalla paikalle tullut myös palkittiin ja hän oli Jari Salomaa.
Rallin persoonallisin yhdistelmä, mies ja pyörä palkittiin ja sen sai Teuvo Leppänen. Hänen pyöränsä oli Ural 650cc+sivuvaunu. Edelleen aktiivisuudesta kerhossa palkittiin Ilkka Kahila Vantaalta. Edelleen hiukan samasta syystä palkittiin Salon Jukka Mäntsälästä ja Liukkonen ja Jolkka Jyväskylästä, kaksi viimeksimainittua lähinnä Jawasakin nimen viemisestä ulkomaille Pannoniarallin yhteydessä Suntioisen Kaken kanssa.
Rallin "karmein" Jawa palkinnon sai yksi ajon myös nuoremmista ajamalla tulleista, eli Jarmo Poikelin Saarijärveltä.
Rallin yleensä nuorimman osanottajan palkinnot menivät jälleen Väätäisen lapsille Saarijärvelle.
Ajon naisosanottajat saivat myös palkinnot ja heitä oli kaksi: Riitta Eronen ja Liisa Pitkänen Rantasalmelta.
Ojan Saku palkittiin myös aktiivisena Jawasakkiajoihin osallistujana. Saku on Mäntsälän miehiä. Samasta syystä Wickholmin Eki palkittiin.
Viimeksi tietenkin palkittiin vielä ajon järjestäjä Osmo Salomaa Mäntsälästä.

Omasta ja muidenkin osallistujien puolesta taas kerran (jo neljännen) suurkiitos Osmolle viitselijäisyydestä, jota hän on osoittanut touhutessaan näitä ajoja!

Ensikesän Jawasakkiajot ilmeisesti ovatkin Rantasalmella Erosen Jyrin ja kumppaneitten järjestämänä, ainakin sellaista puhetta oli. Siitä kuitenkin lähemmin tulevissa lehdissä.

Mainittakoon, että tämän kesän rallissa lyötiin taas osanottajaennätys. Ralliin osallistui 56 henkeä, mikä on noin kolmas osa jäsenmäärästä.
Tähän loppuun pistänkin luettelon osallistujista ja ajoneuvoista.

-Jukka Salo	CZ-250cc vm.1975	Mäntsälä
-Pentti Keskinen	Jawa Six-Days 350cc vm.1960	Saarijärvi
-Matti Väätänen	IC-350cc+sivuv. vm.1972	Saarijärvi
-Jarmo Poikelin	Jawa 250cc+sivuv. vm.1960	Saarijärvi
-Erkki Andersson	IC-350cc VM.1974	Saarijärvi
-Erkki Linna	MZ-250cc vm.1984	Saarijärvi
-Teuvo Leppänen	Ural-650cc+sivuv. vm.1973	Saarijärvi
-Kauko Suntioinen	Jawa California 250cc/1973	Jyväskylä
-Jukka Suntioinen	"	"
-Pekka Jolkka	Jawa 350cc vm.1964	Vaajakoski
-Artero Lukkarinen	IC- 350cc vm.1976	"
-Juhani Vähä-Mattila	Jawa 350cc vm.1952	Äänekoski
-Ilkka Karila	Jawa 175cc vm.1961	Heinola
-Risto Kokki	Ural-650cc+sivuv. vm.1973	Lahti
-Heikki Kokki	Honda	"
-Veikko Koho	Auto	Pöytyä
-Mauno Suominen	"	Alastaro
-Tapani Huttunen	Moto Guzzi vm.1972	Luhanka
-Juha Koivurova	Honda 450cc vm.1971	Jyväskylä
-Hannu Virtanen	Honda vm.1985	"
-Eero Ahola	MZ-125cc vm.1975	Lievestuore
-Erkki Apponen	MZ-250cc vm.1976	Jyväskylä

→

Jawasakki

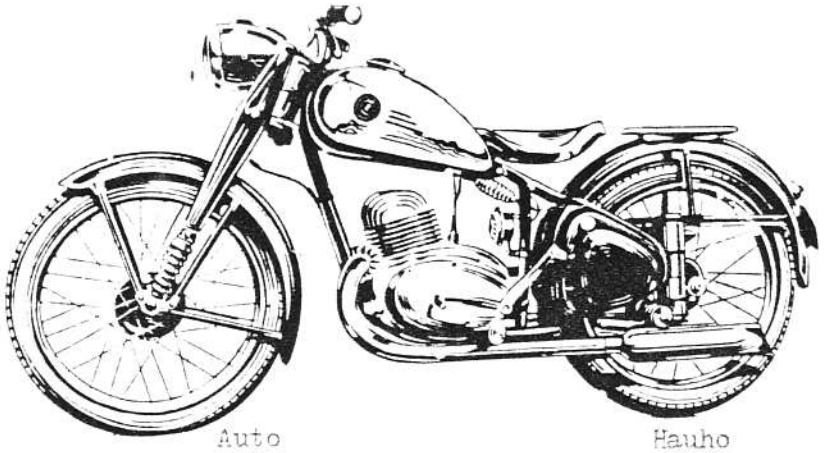

-Raimo Keskitalo	Auto	Hauho
-Olavi Keskitalo	Jawa 500cc vm.1952	Hämeenkinna
-Jaakko Tamminen	Jawa 350cc vm.1954	Halli
-Jari Salomaa	Jawa 250cc vm.1957	Mäntsälä
-Uolevi Kekko	Jawa typ.475 vm.1963/auto	Nieminjärvi
-Jouni Viitamäki	MZ-250cc vm.1985	Parkano
-Börje Höglund	Ariel 350cc vm.1954	Kellokoski
-Veikko Koski	Jawa Six-Days 250cc vm.1965	Kerava
-Kalevi Kelohonka	Jawa 350cc vm.1954	Kerava
-Jouni Polkko	Jawa Six-Days 250cc vm.1960	Klaukkala
-Taavi Vainikainen	Auto	Kerava
-Olavi Koski	"	Kerava
-Ilkka Kahila	"	Vantaa
-Juha Mattila	Jawa 350cc vm.1956	Heinola
-Thorolf Grönholm	Jawa 250cc vm.1958	Espoo
-Ossi Jortikka	Jawa 350cc vm.1952	Mäntsälä
-Reino Hakala	Jawa 250cc vm.1965	Helsinki
-Jukka Auvinen	Jawa 350cc vm.1965	Mäntyharju
-Jyri Eronen	Jawa Metsämalli 250cc vm.-61	Rantasalmi
-Riitta Eronen	"	"
-Iiisa Pitkänen	Suzuki 380cc vm.1974	"
-Olli Pitkänen	MZ-250cc vm. 1984	"
-Sakari Oja	Ural-650cc+sivuv. vm.1972	Mäntsälä
-Jari Smedslund	"	"
-Osmo Jortikka	Jawa 250cc vm.1953	Hyvinkää
-Reima Suominen	Yamaha vm.1981	Rauma
-Arvo Tampio	Auto	Mäntsälä
-Hannu Massinen	Taksi	Rantasalmi
-Juhani Rantala	Auto	Espoo
-Stig Olenius	Auto	Sipoo
-Erkki Wickholm	BMW	Helsinki
-Kari Kuisma	Jawa/apukuljettaja	Mäntsälä
-Juuso Westermark	Jawa/kuljettaja	"

Siinähän sitä olikin, Jawoja oli yli 20 kpl ja muuta sekalaista itäpyörää loput muutamaa Japanilaista ja autoa lukuunottamatta!

Hyvää loppukesää ja syksyä toivottaen Veikko Koski!

PARI TIEDOITUSASIAA TÄHÄN JUTUN JATKOKSI:

-Ajan- Urheilu/ Jorma Saira ilmoitti lähtevänsä 9.10 1988 ulkomaille ja on poissa tammikuun puolivälliin v.1989, joten joilla on osatarvetta, niin lokakuun alkuun on aikaa. Puh. N:RO 916-35314/ päivällä,ilt.+viikonloppuisin.

-Tuli jälleen tätä kirjoittaessa uusi jäsen Jawasakkiin ja tässä tiedot:

-Rauno Kesänen Arentitie 6 C 42 00410 Helsinki 41 puh. ei ole.
Pyörät: -Jawa Sport 250cc vm.1965 työn alla.

-Tiedoksi, että Keravan Esson hoitaja ja Jawasakkilainen Kalevi Kelohonka ja minä Veikko Koski apumiehenä yritämme kehitellä laitetta, jolla voidaan testata ja säätää Jawan latureita niiden olematta pyörässä kiinni. Siis ns. testipenkkiä. Kun laite on valmis, voimme säätää ja mahd. korjata kerholaisten latureita pientä korvausta vastaan. Tulevilla Rompepäivillä voitte jo tiedustella, asian edistymisestä. Silloin jo tiedämme asiasta enemmän. MOI!

VETERAANIRALLI 1988 RAISION LUONNONMAALLA.

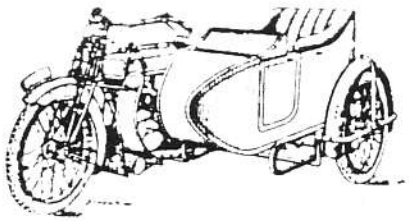

Tänä kesänä Veteraanirallin järjestäjänä toimi VMPK:n Turun aluekerho, kuten se teki myös v.1983, jolloin Jawasakki perustettiin. Tämä oli siis samalla ikäänkuin kerhomme viisivuotisralli.
Ralli oli tänä vuonna siinäkin mielessä merkittävä, että meillä täällä Suomessa oli vierailulla rallissa 15 Eestiläistä alan harrastajaa, suurin osa heistä yleensä ensi kertaa Suomessa. 5 kaverilla heistä oli pyörät mukana. Eestiläisten majoitus oli järjestetty niin, että heidät oli sijoitettu Suomalaisten harrastajien koteihin ja minullakin oli kunnia toimia kahden isäntänä; luonani oli Märt Karu ja Urmas Teearu, joista jälk. olikin heidän UNIC-Klubinsa varapuheenjohtaja. Minun luonani olleilla oli myös molemmilla pyörät mukana, Urmaksella oli IŽ-8 vm.1938 (meillä IC) ja sikäli pyörän täällä olo olikin merkittävä, että eräälle Suomalaiselle harrastajalle selvisi, että hänellä on samanlainen pyörä, jonka alkuperää ja edes merkkiä hän ei ollut tiennyt. Nyt asia selvisi ja hänen puutteitaan Urmas pystyi täydentämään. Karulla oli mukanaan BMW R-23 vm. 1939. Eestiläisten kalusto yleensä koostuu 30-luvun ja siitä vanhemmasta kalustosta. (olisipa meilläkin)! 15.7 aamupäivällä Helsinkiläisiä ja lähiympäristön harrastajia kokoontui Bembölen kahvituvalla, josta lähdimme porukalla ajamaan kohti Raisiota. Vieraidemme pyörät oli lastattu peräkärryihin lähinnä niiden suuren iän vuoksi, olihan ajomatkaa aika paljon ja Eestiläiset eivät raskineet ajaa koko matkaa. Olihan pyörien säädötkin tehty Venäläisen bensan mukaan ja heillä ei ollut sitä mukana, kuin mitä tankkiin mahtuu. Vähän ennen perille pääsyä kuitenkin pyörät otettiin alas kärryltä ja pojat ajoivat loppumatkan.

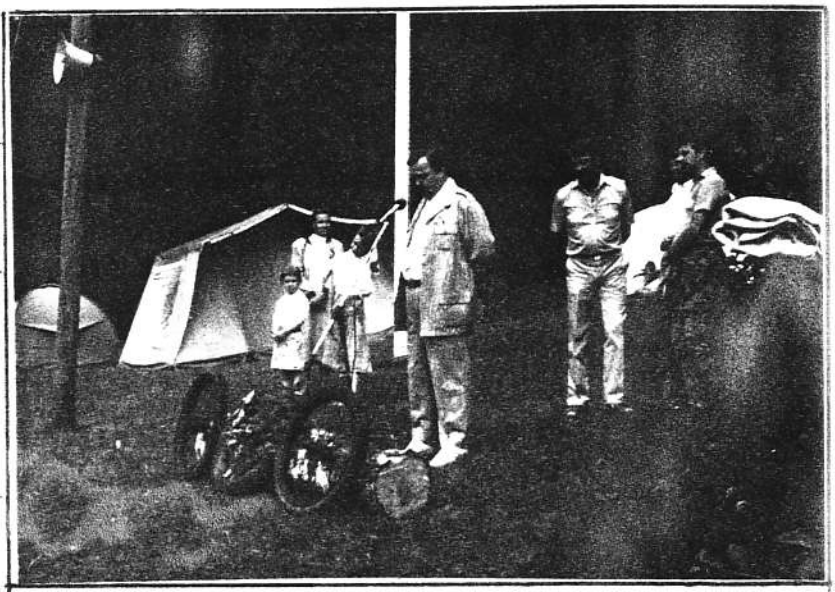

PEKKA VENNAMO AVAA RALLIN 1988

Minä, Polkko, Kahila ja Kelohonka ajoimme Jawoillamme kuitenkin koko matkan kolonnan mukana. Jawat toimivat jälleen kerran moitteettomasti ja ilma oli mitä parhain, jota se oli tänä kesänä suurimman osan aikaa, kerrankin.
Perille päästyämme ilmoittauduimme ja majoituimme rallipaikalle, jonne oli tullut jo melkoisesti porukkaa. Lisää tuli pitkin iltaa ja lauantainakin ja taas lyötiin osanottajaennätyksiä, joka on näköjään joka vuosi vakiopiirre rallissa.
Järjestelyt tuntuivat toimivan hyvin, Turun porukka oli selvästi paneutunut vakavasti toimintaan. Paikka oli erittäin hyvä rallin pitopaikaksi ja huomasi hyvin, että porukka viihtyi. Oli järjestetty paljon kaikenlaista ohjelmaa, parihiihtoa ym..
Vanha hieno purjelaiva oli rannassa jolla pääsi risteilylle merelle ja se olikin porukan suosiossa. Sauna oli aamusta asti päällä ja sen takia olikin pieni ongelma, koska paikalla oli porakaivo, jonka vesi ei sitten kunnolla riittänytkään ja keittiö meinasi jäädä ilman vettä. Vähän kun säännösteli niin sekin asia korjaantui.
Rallilla oli myös ensi kertaa virallinen suojelija. Hän oli Suomen liikenneministeri Pekka Vennamo, joka piti mielestäni erittäin hyvän avajaispuheen ja vaikutti, että hän oli itsekin kovasti kiinnostunut harrastuksestamme ja hän viihtyikin paikalla pitkään katsellen ja kysellen pyöristä. Tuntui jonkunverran itse tietävänkin pyöristä, olihan hän juuri 50-luvulla itse "sopivassa" iässä.
Lauantain ohjelmaan kuului myös perinteinen entisöimiskilpailu, jonka tuomaristoon minullakin oli kunnia kuulua. Päätuomari oli Jouni Polkko, joten Jawasakki oli siinä mielessä hyvin edustettuna. Polkkohan voitti viime vuonna kokonaiskilpailun ja siitä johtuen hän toimi päätuomarina, perinne on sellainen.
Tänä vuonna kilpailun systeemi oli sellainen, että tuomaristo kiersi alueella ja itse valitsi pyörät, jotka he katsoivat olevan ns. kilpailukunnossa ja sen jälkeen...

→

Jawasakki

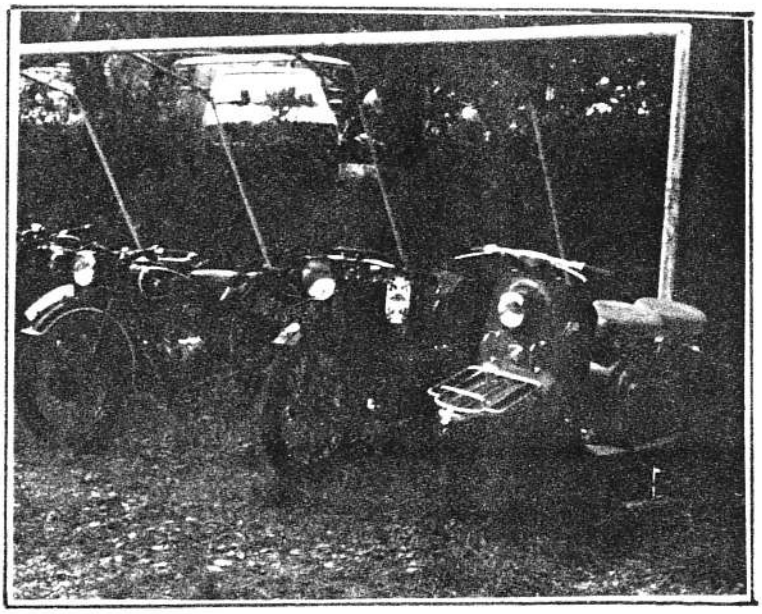

...pyörät kutsuttiin esittelyalueelle, jossa arvostelu tapahtui. Ensin oli ns. alkukilpailu, jossa kyvät karsittiin akanoista ja sen jälkeen loppukilpailuun valitut pyörät joutuivat tiheämpään seulaan. Voiton vei vanhemmassa sarjassa Ariel Red Hunter vm.1934 Helsingistä, omistaja Fagerholm, joka on Kalevi Remeksen Vantaalta rakentama. Nuoremman sarjan ja samalla kokonaiskilpailun voitto meni Tuusulaan Norton H 16 vm.1952, omistaja Nurmisto, jonka myös oli rakentanut Kalevi Remes Vantaalta.(Ammattimies!) Toiseksi tässä nuoremmassa sarjassa tuli Jawasakkilainen Olavi Keskitalo Hämeenlinnasta yhden pisteen hävinneenä Jawa 500cc OHC pyörällään joka on vm.1952. Kilpailusssa oli myös toinen Jawasakkilaisen pyörä, Kalevi Kelohonka Jawa 350cc vm.1954 isopyöräisellä, mutta oli nippanappa, että hän ei päässyt loppukilpailuun. Täytyy mainita, että yleensä piste-erot kilpailussa olivat erittäin pienet.
Lauantaina oli ns. perinneajo, joka suuntautui läheiseen historialliseen kartanoon. Ruokailu toimi tällä kertaa lähes moitteettomasti, ainoa miinus oli, että se meinasi loppua kesken.
Sunnuntaina olikin sitten aika palkintojenjaon ja kotiinlähtö, joka on rallin haikein hetki varsinkin kun porukka on ollut niin mukavaa, kun vain Veteraanirallissa voi olla. Mutta ei auta, se on kuitenkin edessä.
Me kaikki Eestiläisten isännät lähdimme porukalla rallista kohti Kangasalaa ja Vehoniemen Automuseoita, joissa halusimme Eestiläisiä käyttää. Asia oli sovittu etukäteen ja niin meitä jo odotettiinkin paikalla. Eestiläiset katselivat kiinnostuneina ja kehuivat meidän entisöinnin tasoa erittäin hyväksi. Museonjohtaja Olavi Sallinen esitteli museon ja kierroksen päätteeksi joimme pullakahvit.
Sieltä lähdettyämme matkanteko olikin vapaa, eli jokainen sai suojatteineen ajella koteihinsa omaan tahtiin. Kotiintulo olikin sitten hieman kostea, sillä Hämeenlinnasta lähdettyämme jouduimme niin kovaan ukkos-sateeseen, missä en koskaan aikaisemmin ole ollut. Pyöräni häiriönpoistajat alkoivat lyödä läpi ja pyörä sammui. Vian huomattuamme otimme Karun pyörästä, joka oli kärryllä 30-luvun häiriönpoistajan ja niin matka jatkui aina kotiin asti, jossa oli sauna lämmin. Silloin tuntui sauna todella hyvältä paikalta. Saunan jälkeen teimme vielä muutaman kunin ja sitten nukkumaan. Eestiläiset olivat reissuunsa tyytyväisiä, saatteli[illegible] heidät aikanaan laivaan, jolla me, jotka toivoimme isäntinä matkustaisimme pari viikkoa myöhemmin heidän ralliinsa Tallinnaan UNIC MOTO 88 tapahtumaan. Siitä Reissusta sitten seuraavalla kerralla. TURKULAISILLE KIITOS RALLISTA!

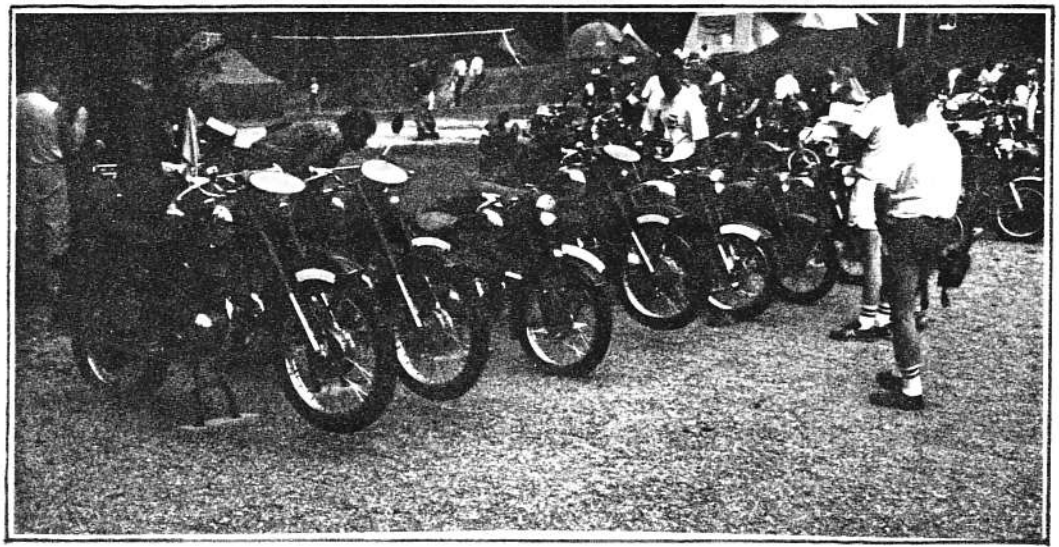

TYYLIKÄS JAWARIVISTO, AINAKIN RALLIN ITÄVALTALAISOSANOTTAJAN MUKAAN!

Suomen Automobiili-Historiallinen Klubi ry.

PL 422 00101 Helsinki

HANKI NYT KAPPALE SUOMEN MOBILISMIN SYNTYÄ!

Suomen Automobiili-Historiallinen Klubi tulee ensi vuonna toimineeksi 30 vuotta. Kiitos klubin perustamisesta kuuluu eräille kaukonäköisille miehille, kuten Kai L. Bremer, Georg v. Pfaler, Dick Antin, Martin W. Ekman, Art Virmola, Reni Hildeen, Börje Dilén ja Knut Wickström monia muitakaan unohtamatta.

Juhlan kunniaksi klubi julkaisee 240-sivuisen kirjan AJETAANPA AUTOMOBIILILLA, jonka toimittaa Pertti Kaarna. Nyt Sinulla on mahdollisuus tilata tämä juhlateos 155,00 markan ennakkotilaushintaan postikuluineen maksamalla summa klubin postisiirtotilille TA 51 56-7 31.10.1988 mennessä. Tämän jälkeen kirja maksaa 220,00 markkaa postikuluineen.

Kirja ilmestyy klubin Helsingissä ajettaviin 30-vuotisjuhla-ajoihin 3 - 4.6.1989 ja se postitetaan Sinulle automaattisesti. SA-HK:n jäsenet saavat kirjan jäsenetuna, eikä heidän tarvitse tilata sitä erikseen.

Maksa maksu klubin postisiirtotilille ja postita oheinen kuponki Seppo Eroselle, niin varmistat edullisesti ainutlaatuisen historiateoksen saannin.

- -

TILAUSKUPONKI (Täytä painokirjaimin.)

Tilaan Pertti Kaarnan toimittaman kirjan AJETAANPA AUTOMOBIILILLA postitettavaksi kotiini kesäkuussa 1989. Olen maksanut 155,00 mk postisiirtotilille TA 51 56-7, Suomen Automobiili-Historiallinen Klubi ry, PL 422, 00101 HELSINKI.

TILAAJA: ....

LÄHIOSOITE: ....

POSTINUMERO JA -TOIMIPAIKKA: ....

PUHELIN KOTIIN: .... PUHELIN TYÖHÖN: ....

....
Päiväys Allekirjoitus

Kuponki palautetaan 31.10.1988 mennessä osoitteella:
SA-HK ry./ Seppo Eronen, Lammastie 12 A 6, 01710 VANTAA
Puh. (90) 84 71 03

V. KOSKI

PERESTROIKA PELAA MOOTTORIPYÖRÄILYSSÄKIN....

~~199~~ 19. heinäkuun Kansan Uutisissa kerrottiin Eestiläisten vanhojen moottoripyörien harrastajien Suomen-vierailusta 15-17.7 Raision Luonnonmaalle. 29.7 vastavuoroisesti matkusti Tallinaan alan suomalais-harrastajia UNIC-MOTO 88 -tapahtumaan. Kuvassa vas. Olavi Leppänen, (Ariel), Reijo Nyman (Ariel), Kari Palenius (Ariel), Saariset&Honkanen, (Moto-Cuzzi GT-850+sivuvaunu), Ilkka Kahila, Veikko Koski (Jawasakki), sekä Kari,Riitta ja Kaisa Kallio (Harley-Davidson+sivuvaunu).